

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΜΟΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

Ἐν Ἀθήναις φρ. 15—Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 16.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγμα 20.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ Ἀττικῆς, Δωμ. Ἀριθ. 4.
Ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Β. Γαβριηλίδης.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Α'.

Θέλεις επιθεώρησι πολιτική νὰ κάνω ;
—Γιὰ πέ μου διάβασε, ποτὲ τοῦ Λῶτ τὴν ἱστορία ;
Μὲ λίγα λόγια ἄκουσε· ἐγὼ σοῦ τὴν μανθάνω.
Ἦταν μὴ πόλις Σόδομα· γιὰ τὴν τοποθεσία
Μὴ μὲ ῥωτᾷς παρακαλῶ. Οἱ κάτοικοί της ὄλοι
Ἦταν τοῦ Ἄδου ἄποικοι, ὅπου θὰ πῆ διαβόλοι.
Τοὺς ἐσυμβούλευ' ὁ Θεὸς, αὐτοὶ τὰ ἴδια πάλι.
Μὴ μέρκ τοῦ ἀνέθηκε τὸ αἷμα σ' τὸ κεφάλι
Ἐθύμως—πῶς ὁ Θεὸς ὁ τέλειος θυμόνει,
Αὐτὰ τὰ συμβεβάζουσε, οἱ θεολόγοι μόνοι—
Θὰ τὰ χαλάσω, φώναξε, τώρα θὰ δῆτε, στέκα·
Μὰ πρὶν τὸ κάνῃ ἐμήνυσε σ' τοῦ Λῶτ νὰ τὰ πρυμνίσουν
Καὶ τοῦπε πίσω μὴ ματιὰ νὰ ρίξουν μὴ τολμήσουν
Γιατὶ ἀλάτι θὰ γενοῦν. Μὰ ἡ τρελλὴ γυναῖκα
Τοῦ Λῶτ ἐγύρισε νὰ ἴδῃ καὶ τῶπαθε σ' τ' ἀλήθεια.
Ἄλλα αὐτὰ τώρα μποροῦν νὰ εἶναι παραμύθια,
Ἐγὼ δὲν ἤμουν νὰ τὰ δῶ! Αὐτὸ σοῦ λέγω ὅμως
Πῶς εἰς τὰ νέα Σόδομα, ἐδῶ, εἰς τὴν Ἑλλάδα,
Κάνεις σὰ στρέψῃ πίσω του νὰ δῆ σὲ μὴ ἑβδομάδα
Τί γίνεται, τόσοι πολὺς θὰ νὰ τὸν πιάσῃ τρόμος,
Ἄποῦ σὲ στήλῃ ἄλατος θὰ νὰ τὸν μεταβάλῃ.
Ἐμπρὸς λοιπὸν ! Καὶ ὅπου πιά ἡ τύχη μας μᾶς βγάλῃ.

Β'.

Μὰ ἀφοῦ θέλῃς, πίσω μας ἄς ρίξωμε τὸ μάτι.
Βλέπεις ἐκεῖ μὴ ἄρρωστη ριγμένη εἰς τὰ κρεββάτι;
Κύτταξε κύτταξε γιαιτροὶ ὅπου τὴν τριγυροῦνε.
Γιὰ τὴ φτωχὴ ν' ἀκούσωμε—σιώπα—τί θὰ ποῦνε;
—Ἐγὼ φρονῶ ἢ διαίτα πῶς θὰ τὴν ὠφελήσῃ,
Τὸ φαγητὸ, τὸ φαγητὸ, ναί, ναί, νὰ λιγοστέψῃ—
—Θὰ ἦτανε καλλίτερα φρονῶ νὰ ταξιδεῖσῃ

Ἄχι μακριὰ, ἐδῶ κοντά.—Μὰ ποῖος θὰ τὴν δανείσῃ;
Μοῦν' ὁ παρᾶς ; — Στὴν ξηνητεῖά τί θέλετε νὰ τρέχῃ ;
Καλλίτερο ἄς ἐργασθῇ. Νά, περιβόλι ἔχει
Ἄς καταβαίῃν κάποτε λίγο νὰ τὸ σκαλίξῃ.
—Ἐχει λοιπὸν ὁ κύριος σκοπὸ νὰ βασανίξῃ
Αἰώνια τὴν ἄρρωστη ; Τόσος καιρὸς τῆς φθάνει·
Ἦ γρήγορα νὰ γιαιτρευθῇ ἢ κάλλιο νὰ πεθάνῃ !
Τώρα καθεὶς τὴ γνώμη του ζητεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ,
Καθένας ἔχει χωριστὴ καὶ ὄλ' εἶναι διακόσοι !
Ἄ ἓνας ἓνα γιαιτρικὸ ἀρχίζει νὰ τῆς δίνῃ,
Ἄ ἄλλος ἀπ' τὸ χεῖρ του τ' ἀρπάξῃ καὶ τὸ χύνει
Καὶ δίνει ἄλλο, καὶ αὐτὸ τὸ χύνει ἄλλος πάλι
Κι' ἀρχίζουσε νὰ δερνῶνται, μὰ μέσα εἰς τὴν πάλῃ
Κύτταξ' αὐτοὺς τῆς ἄρρωστης ταῖς τσέπαις τοῦ σκαλίξουν,
Καὶ τὰ συρτάρια κι' ὅτι βροῦν τὸ μορφοσηγυρίζουν.
—Ναί, λές, μὰ κύτταξε αὐτὸν ποῦ πιάσανε νὰ κλέφτῃ
Θὰ τὸν καθίσουν στὸ σκαμνί, δὲν εἶναι ἀπελπισία !
—Ἐνῶ ἐγύρευα νὰ βρῶ κατάληξι εἰς ἰα
Τῶφερ' ἢ τύχη κ' ἐρρίξῃ τὰ μάτια σ' τὸν καθρέφτη
Καὶ τὰ μαλλιά μου ἐθαύμασα. Πῶς στέκονται ὠραία
Θὰ ἔλεγες ἂν τὰ βλεπες, τί μαλακά ποῦ θᾶνξι !
—Αἱ ! σὲ γελοῦν τὰ μάτια σου, γιαιτὶ ἀπ' τὸν κουρέα
Εἶν' ὁ, τι ἤλθα· αὔριο νὰ δῆς πῶς θε νὰ πᾶνε·
Ἄσαν ἀγκάθια ἀχινοῦ θὰ στέκουσιν ὀρθωμένα.
Τὴν ἄλλη πάλι Κυριακὴ μπορεῖς νὰ τὰ θαυμάζῃς.
Τὸ ἴδιο μὲ τοὺς ὑπουργοὺς κ' ἐδῶ. Τοὺς ἀναιβάζεις
Εἰς τὸ σκαμνί, σ' τὴ φυλακὴ τοὺς βάνεις. Σ' τὰ χαμένα !
Ἄ τόπος διορθῶνεται γιὰ μὴ τριμηνία.
Καὶ ὕστερα ; Καὶ ὕστερα ἡ ἴδια ἱστορία.
Νά μου ἀλλάξῃς τὰ μαλλιά μπορεῖς ; Μπορεῖς νὰ κάνῃς
Ἄλλους τοὺς Ἑλληνας ; Λοιπὸν τὰ λόγια σου μὴ χάνῃς.

Γ'.

—Τώρα εἰσὺ γιὰ ὄλ' αὐτὰ τί θέλεις νὰ σοῦ γράψω ;
Κανένα δρᾶμα ; Πήγαινε εἰς τὸν Ἀφεντούλη τότε.

Ἡ νὰ βροντήξω θέλεις δὲ κ' ἐγὼ καὶ νὰ ἀστράψω,
 Νὰ πῶ πῶς οἱ πολιτικοὶ εἶναι αἰσχροὶ, προδότες,
 Νὰ κλάψω τὴν Ἑλλάδα μας καὶ τὴν μεγάλ' ἰδέα ;
 — Ἄν εἶναι ἔτσι, ζήτησε ἅπ' τὸν διανομένα
 τοὺς στίχους τῆς πρωτοχρονιάς ἢ πρόσμενε λιγάκι
 τὸν Μάρτη, τί θὰ πῆ νὰ δῆς ποιητικὸ φαρμάκι.
 — Ὁ ἀ κλάψατε—αὐ ποιεῖται—καὶ πάλι τὴν Ἑλλάδα
 καὶ ε' τὸ Βίκοσιένα τῆς θ' ἀνάψατε λαμπάδα !
 Ὡς πότε θὰ τοῦ καίετε ὡς πότε πλεῖα λιθάνι,
 θὰ σκάσῃ, δὲν τ' ἀφίνετε ὀλίγο ν' ἀνασάνῃ ;

Δ.

Ἄπ' ἐξω τοῦ Παράσχου μας τοὺς στίχους ξέρουσ' ὅλοι
 Ἐνα λουλουδι ἂν κλέψουσε σὲ τέτοιο περιβόλι,

ΤΟ ΕΞΩΚΛΗΣΙΟΝ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΑΤΕΡ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, πρωθυπουργός.
 ΠΑΤΕΡ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ἀρχηγός τῆς ἀντιπολιτευσεως.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

[Ἐξωκλήσιον ἐπὶ τοῦ Πεντελικοῦ. Πρὸ τῆς εἰκόνας τῆς
 Παναγίας γονυκλινῆς προσεύχεται ὁ Πάτερ Κουμουνδούρος
 φορῶν μέλαν ῥάσσον. Τὸ ἐκκρεμές σοβαρώτατα διακλύπτει
 τοὺς λόγους αὐτοῦ].

ΠΑΤΕΡ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἄγια Θεοτόκε ! ὦ, βοήθει με
 τὴν τρικυμίαν νὰ διέλθω ἀβλαβής.
 Ἀκούω τὸν τριγμόν τῆς τὸν ἀπαίσιον·
 Μακρόθεν μαινομένη φεῦ ! ἐπίκειται.
 ὦ ! μὴ θελήσῃς ναυαγός ἐλεεινός
 νὰ γάσω καὶ τὰ πλοῖον καὶ τοὺς ναύτας μου,
 κ' ὑπόσχομαί σοι ν' ἀκυρώσω αὐθωρεὶ
 Ἐκείνο τὸ ἀχρεῖον νομοσχέδιον,
 δι' οὗ πωλοῦνται τῶν μονῶν τὰ κτήματα.

(Τύπτει τὸ μέτωπόν του ἐπὶ τοῦ ἰδάφους ἐν σιγῇ).

ΣΚΗΝΗ Β΄.

(Εἰσέρχεται ὁ πάτερ Τρικουπῆς φορῶν μέλαν ῥάσσον·
 Προχωρεῖ χωρὶς νὰ ἴδῃ τὸν κείμενον κατὰ γῆς Πάτερ Κου-
 μουνδούρου).

ΠΑΤΕΡ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἐδῶ μὲ εἶπαν πρέπει νὰ προσευχηθῶ
 Ἄν θέλω νὰ νικήσω εἰς τὸ στάδιον
 τῆς πολιτείας τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν.
 Σιγῇ καὶ ἐρημία !

(Προχωρεῖ καὶ κλίνει τὸ γόνυ πρὸ ἄλλης εἰκόνας τῆς Πα-
 ναγίας δεξιόθεν τοῦ Πάτερ Κουμουνδούρου.)

Παναγία μου!

Ὁ ἀρχηγός τῆς ἀντιπολιτευσσεως
 Ἐνώπιόν σου κλίνει, ἀρωγὴν, ἰσχύν,
 Ἐκ τῆς ὑψίστης σου δυνάμεως αἰτῶν.

ΠΑΤΕΡ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ (κατ' ἰδίαν)

Φωνὴν ἀκούω !

Τί τάχα ; Ἄπ' τὸν πλούσιον σὺν κλέφτης δὲν πειράζει·
 τοῦ παίρνει μιὰ ἰδέα του κάνεις, τοῦ τὴν ἀλλάζει
 λιγάκι κ' ὄλα τέλειωσαν. Τὸ ἔδω ὅταν παίξῃ
 Ἡ ἀδελφὴ σου ἢ μικρὴ τῆς κοῦκλαις. Σ' τὸ τραπέζι
 Σὺν κάθεσθε, λίγο φαγῆ φροντίζει νὰ τῆς μείνῃ
 καὶ ὕστερα ἢ κοῦκλά τῆς μ' ἐκεῖνο γεῦμα δίνει.
 Τώρα πιστεύω δὲν ζητεῖς θουρίους νὰ τονίσω
 καὶ τὸν Παράσχο καὶ ἐγὼ νὰ σοῦ λιανοπωλήσω.
 Ἄν θέλῃς ὅμως πῆγαινε νὰ εὕρῃς κάποιον ἄλλο
 καὶ ἀρτσέ με, φίλε μου, σὺν πῶψαλα νὰ ψάλλω
 τὰ μάτια τῆς ἀγάπης μου καὶ τὰ ξανθὰ μαλλιά τῆς.
 — Δὲν ἦσαι ποιητής ! — Μπορεῖ μὰ οὔτε μεταπράτης.

Νίκος.

ΠΑΤΕΡ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

τὴν πτωχὴν Ἑλλάδα μας

Ἐγὼ θὰ σώσω μεταβάλλων σύστημα
 Παλαιωμένον καὶ περιφρονούμενον.

ΠΑΤΕΡ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ (κατ' ἰδίαν)

Εἶνε αὐτός, εἶν' ὁ Τρικουπῆς. Προσυχέ.

ΠΑΤΕΡ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Οἰκονομίας φέρω ὑπερβολικὰς
 εἰς τὰς δαπάνας τὰς ματαίας !
 Καὶ ἂν ἐξέλθω νικητὴς τὴν αὐριον
 ἀνάθημα ὠραῖον σοὶ ὑπόσχομαι.

(Ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα καὶ φεύγει)

ΠΑΤΕΡ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ (ἐγερθεὶς).

Οἰκονομίας εἶπεν ὑπερβολικὰς ! (μειδιῶν).
 ὦ Παναγία Δέσποινα σ' εὐχαριστῶ,
 Διότι τοῦ ἐχθροῦ μου τὴν διάνοιαν
 Κατάρθωσα νὰ μάθω. Νῦν ἀπέρχομαι
 νὰ ἐφαρμόσω πρότερον τοῦ πρόγραμματος
 τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτευσσεως.

(Ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα καὶ ἀπέρχεται).

Γεῖά σου.

ΕΥΡΕΘΗ!

Ἐπὶ τῶν βαθμίδων μεγάλου τινος ξενοδοχείου τῶν Ἀ-
 θηνῶν εὐρέθη μεταξὺνη jarretière (περικνημῆς) κατατεθεῖσα
 εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Μὴ Χάνεσαι».
 Παρακαλοῦμεν ἐπομένως τὴν ἀπολέσασαν αὐτὴν ἢ νὰ
 ἔλθῃ νὰ τὴν πάρῃ ἢ νὰ μᾶς στείλῃ καὶ τὴν ἄλλην.

ΠΕΡΡΩΤΗΣ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΩ

ΧΑΙΡΕΙΝ.

Ἄχ, στέρεψ' ἢ γέλλάδα μας. Πέντε φοραὶς τὴν ὄρα
 Ἐναν καιρὸ τὴν ἀρμεγες χωρὶς νὰ σκούζῃ. Τώρα ;
 Στὴ ρόγα τῆς τὸ χέρι του μόλις κανεὶς ἀπλόνας,
 Ὅλον τὸν κόσμον ἅπ' τῆς φωναῖς στὸ πόδι τὸν σηκώνει.

Περίρωτῆς.

ΑΥΡΙΟΝ ALLE TRÈ.

Ἐπὶ τέλους ἢ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ διὰ
 μακρῶν καὶ ἐπιπόνων νυχτερίων ἐργασθεῖσα, αὐριον ὑπο-
 βάλλει τὴν ἐκθεσίον τῆς εἰς τὴν βουλὴν ἰσοπεδώσασα τὸ
 στάδιον ἐφ' οὗ τὸν διάυλον θ' ἀγωνισθῶσι τὰ δύο ἀντί-
 παλα τῆς βουλῆς κόμματα.

Μετὰ τὴν πρώτην πράξιν τοῦ δράματος τῆς συνόδου ταύ-
 τῆς, μακρὸν ἠκολούθησε στάσιμον, μακρότατον καὶ μονότο-
 νον, τραγουδηθὲν οὐχὶ ὑπὸ κορυφαίων τοῦ χοροῦ, ἀλλ'
 ὑπὸ τῶν κατωτέρων coristes, οἵτινες διὰ μπουσίκων λόγων
 ἱκανῶς ἀπεκοίμισαν τὸ κοινὸν φρόνημα.

*

Αὐριον ὁ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπι-
 τροπῆς Χραπαχράπας ὁ β'. ἀνεγείρει τὴν αὐλαίαν καλῶν
 εἰς τὸν ἀγῶνα.

Τί συγκίνησις, τί ἄλγος κατέχει τὴν καρδίαν τοῦ γλυ-
 κυτάτου. Ἡ τρέμουσα χεὶρ αὐτοῦ ἐπανελημμένως ψαύει
 τοὺς κόκκους τοῦ κομπολογίου του.

Πόση ἐλπίς, πόσος φόβος εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς
 ἀντιπολιτευσσεως ! Ὁ κ. Τρικουπῆς μὴ κεκτημένος κομπο-
 λόγιον ἀγνοεῖ ποῦ εὐρίσκεται, ἀκούμενος μόνον νὰ πιστεύῃ
 ὅτι βρέματα ἰσχυρὰ ἐπεκράτουν κατ' αὐτὰς ἔχοντα πορείαν
 εἰς ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κοινοβουλίου.
 Τὰ βρέματα ταῦτα ἐγκαίρως ἐμυρίσθη ὁ γλυκυτάτος καὶ ἡ-
 θέλησε νὰ τὰ σταματήσῃ ὅπως—ὅπως ὑποκλέπτων τὰς
 ἰδέας τῆς ἀντιπολιτευσσεως περὶ οἰκονομιῶν καὶ σωρῶν εἰς
 μέγα πρόχωμα τὰ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ψαλλιδίσματα.

*

Ἄγνοῦμεν ὅμως κατὰ πόσον θὰ δυνηθῶσι τὰ ἐξηναγ-
 κασμένα προχώματα τοῦ γλυκυτάτου νὰ παρακωλύσωσι
 τὴν ὁρμὴν τοῦ βρέματος τὸ ὅποιον τὴν περασμένην νύκτα
 ἐξεχύλισεν, ἐχύθη ἐξω τοῦ βουλευτηρίου καὶ ἀπὸ τῆς αἰ-
 θούσης αὐτοῦ ἐξέβρασεν εἰς τὸ παρά τὴν πλατείαν τῆς
 Ὁμονοίας κέντρον ἱκανὰς ρίζας τῆς ὑπουργικῆς πτέρυγος.

Ὁ γλυκυτάτος κατιδὼν τὸ ἀνωφελὲς τοῦ προχώματος
 ἐσκέφθη νὰ ἀνεγείρῃ ἕτερον ἀποτελεσματικώτερον διὰ λό-
 γων ἀλατισμένων :

— Τί θέλετε, λέγει εἰς ἕνα ἕκαστον σταθεὶς πρὸ τοῦ
 βρέματος, εἰ ποῦ πάτε ; Σταθῆτε ! Οἰκονομίας ; Ὅ, τι θέ-
 λετε.

— Ναί, ἀπαντῶσιν τινες, ἀλλ' ὄχι ἔπειτα διὰ πιστώσεων
 ἀναπληρωματικῶν νὰ συμπληρῶντες τὰ ψαλλιδίσματα.

— Ἄ, ὄχι πλέον πιστώσεις. Πᾶνε πλέον αἱ πιστώσεις.
 Τὸ βρέμα ὅμως ὡς καταρράκτης ὁρμήσαν διαρρυγνύει τὸ
 νέον πρόχωμα τοῦ γλυκυτάτου καὶ ὀλίγον εἰλεψε καὶ αὐτὸν
 τὸν ἴδιον νὰ παρασύρῃ.

*

Ἐν τούτοις αὐριον.

Οἱ θεαταὶ θὰ καταλάβωσι τὰς θέσεις των, καὶ θὰ ἴδω-
 σιν ἂν κυβερνῶνται ὑπὸ ὑπουργείου ἔχοντος ὀρισμένον πρό-
 γραμμα, μὲ ὀρισμένον σκοπὸν ἢ ἀγωνταὶ ὑπὸ ἀνθρώπων
 χάριν τῆς ἐξουσίας μὴ λογιζομένων εἰς οὐδὲν τὴν τιμὴν
 αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ τὰς περιστάσεις, ἄλλοτε μὲν κηρυτ-
 τόντων προπαρασκευὰς καὶ ὄχι κάτω ὄλα, ἄλλοτε δὲ λαμ-
 βανόντων ἀντὶ τῆς σπάθης τὴν ψαλλίδα καὶ κραυγαζόντων
 οἰκονομίας καὶ κάτω ὄλα.

Λουκιανός.

Ἡ ΠΥΘΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Ἐχει καὶ ἡ νέα Ἑλλάς τὰ μαντεῖά της.

Ἐστὼ καὶ τοῦτο ὡς ἀπόδειξις ὅτι εἴμεθα κατ' εὐθειαν
 γραμμὴν οἱ ἀπόγονοι τῶν παλαιῶν ἐκείνων Ἑλλήνων.

Ἐχομεν λοιπὸν ἐντὸς τῆς βουλῆς τὸ μέγα Δελφικὸν μαν-
 τεῖον, ἐν τῷ περιστύλῳ ναῶ τοῦ ὁποῦοι θαυμαστά ἀναθή-
 ματα ἐκρέμασεν ὁ ἑλληνικὸς λαός.

Ἡ Πυθία εἶνε ὁ ὑπουργός ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κ. **Δη-
 λεγεάννης.**

Ἱερεῖς εἶναι οἱ λοιποὶ ὑπουργοὶ καὶ ὑπηρεταὶ τοῦ ναοῦ οἱ
 λοιποὶ βουλευταί.

Ἦσαν ἄλλοτε καὶ ἄλλαι Πυθίαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν τελευ-
 ταίαν τετραετίαν ἀνεδείχθη καὶ ἐδοξάσθη ὡς ἡ μᾶλλον ἐπι-
 τηδειοτέρα τῶν Ἱερείων, ὡς ἡ μᾶλλον ἐνθουσιαστικὴ Ἱερο-
 φάντις, ὁ κ. Δηλιγιάννης.

Πολλάκις ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ παρέστημεν θεαταὶ
 τῶν ἐπισήμων τελετῶν, ἐν αἷς ἡ θεὰ Πυθία ἀναβαίνουσα
 ἐπὶ τοῦ μαντικοῦ τρίποδος ἐξήγγελλε τὸν χρησμένον της.

*

Ἄλλὰ κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίαν ἡ Πυθία τῆς
 βουλῆς ὑπερῆρε πᾶσαν προσδοκίαν κατὰ τὴν ἐξαγγελίαν τοῦ
 χρησμοῦ.

Ἡ χρηστήριος πομπὴ εἶχε τελεσθῆ ἐγκαίρως, ὁ δὲ θύτης
 Μεσσηνέζης ἐστεμμένος κισσοῦ στεφάνῳ προσεγγίζει πρὸς
 τὸν ἱερὸν τρίποδα καὶ ἐρωτᾷ :

« Ποῖα ἢ στάσις τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος ; »

*

Ἡ Πυθία φέρουσα τὸν ποδήρη αὐτῆς χιτῶνα ἀνέρχεται
 παράυτα ἐπὶ τοῦ τρίποδος, ἵσταται ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἄ-
 φωνος καὶ ἀκίνητος καὶ βλέπουσα πρὸς τὰ κάτω, εἶτα δὲ
 ἀναβλέψασα πρὸς τὸν περὶ αὐτὴν ἀσκεπῆ λαὸν καὶ τὸν πρὸ
 τῶν ποδῶν της ἐρωτῶντα, ἐνθουσιασμένη ἀφίνει τὰς ἐξῆς
 φράσεις.

« Ἐχω ἀφορμὰς νὰ εἰκάξω ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον
 δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ γίνωνται συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν δυ-
 νάμεων. »

*

Οἱ Ἱερεῖς στενογράφοι κατέγραψαν ἀμέσως τὰς ἐκφράσεις,
 ὁ δὲ κ. Μεσσηνέζης λαβὼν ἀντίγραφον μετέβη εἰς τοὺς
 ἐξηγητὰς τῶν χρησμῶν ἵνα τῷ ἐξηγήσῃσι τὸ χρηστήριον.

Ἐκαλιμπάν.

ΔΙΑΤΙ

ὁ κ. Μπούμπουλης ἔκαμεν ἐξορία τοῦ Μισούλη καὶ τοῦ
 κ' Ἀτιμοδρόμονος ;

Ἡ ἐξορία αὐτὴ νὰ μὴ συνδέηται μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ποῦ
 ἐζήτησε νὰ κάμῃ ὁ κ. Δουζίνας εἰς αὐτὰ ;

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΑΣΚΑΛΙΑΝ

τοῦ Ἀρακείου, παρακαλοῦμεν τὴν Βίσαγγελίαν νὰ προβῇ
 εἰς ἀναρτήσεις, καὶ ἐὰν εὐρεθῶσιν ἄληθῆ τὰ ὑπὸ τοῦ κ.
 Βουγιᾶ ἀφηγηθέντα, νὰ διατάξῃ τὴν ἀμεσον προφυλάκι-
 σίν της.

ΤΟ ΗΜΙΣΥ ΤΟΥ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΥ.

Είχε τὸν κόσμον ἡ ἁμαρτία πλημμυρίσει
 Ἄφ' τὸν καιρὸ ποῦ ἡ Βύα ἐγεύτηκε τὸ ξόλο...
 Μ' ὄλο ποῦ ὁ θεὸς τὴν εἶχε ἐμποδίσει,
 Γιατί ἀπατήθηκ' ἀπ' τὸ Σατανᾶ τὸ σκύλο
 Ἐκεῖδ, ποῦ ἦταν πρῶτα σάν τσι ἄλλοι ἀγγέλοι
 Ἄς ποῦμε ὡς τὸ Γαβρίλη, καὶ τὸ σιὸρ Μικέλλη.

Ἄφ' τὸν καιρὸ λοιπὸν τὸν παλαιὸ ἐκείνο
 Πλημμύρισε τὸ νκόσμο οὔλο ἡ ἁμαρτία
 Καὶ ἀπὸ τοῦτον εὕρισκες ἐκεῖδ ποῖδ φίνο
 Εἰς τὴν καλπουζανιά καὶ εἰς τὴν ἀγυρτία,
 Τόσο ποῦ ὁ θεὸς ἐσκέφθη τί νὰ κάνη
 Γιὰ νὰ μπορέση σὲ μιὰ τάξι νὰ τὸν βάνη.

Κι' ἄρχισε νὰ τὸν ὀρμηνεῦη κατὰ πρῶτα
 Ὅπου νὰ πάψη ποῖδ σ' ἐγκλήματα νὰ πέφτη
 Μαθὲς νὰ μὴ φθονῇ τοῦ γείτονα τὴν κόττα,
 Ἦ κι' ἀπ' τὸν ὀρνηθῶνέ του νὰ τήνε κλέφτη...
 Κι' ἂν τρώη κανένα μπάτσο ἀπὸ κανένα
 Νὰ στρέψη, γιὰ νὰ τρώη ἀκόμη ἄλλο ἕνα.

Μὰ ὁμως τοῦ θεοῦ ἐκεῖνοι οὐλοὶ οἱ κόποι
 Κι' οὔλαις ἢ ὀρμήνιαις πήγανε εἰς μάτη
 Γιατί εἰς τὸν καιρὸ ἐκεῖνο οἱ ἀθρῶποι
 Ἐκύτταζαν, ποῖδς νὰ βγάλη τ' ἄλλουνοῦ τὸ μάτι
 Τότενες ὁ θεὸς δὲν βᾶσταξε καθόλου
 Καὶ εἶπε—θὰ τσι στείλω ποῖδ κατὰ διαόλου.

Καὶ κράζει καταφουρισμένος τὸ Γαβρίλη
 Καὶ λέει σ' αὐτό—Ἀρχάγγελε οὔλο τῶν ταγματῶ
 Νὰ πεταχτῆς στσι γῆς ἐκεῖνο τὸ σφοντίλι
 Ὅπου σὲ λίγο θὰ τὸ κάνω ἄνω—κάτω.
 Δὲ θέλω ποῖδ τὸν οὐρανό μου νάχη θόλο
 Ἐκεῖ ποῦ ὁ Βελζεβοῦλ παίζει τὸν πρῶτο ῥόλο.

Ἄμα ὁποῦ θὰ φθάσης εἰς αὐτὴ τὴν σφαῖρα
 Θὰ βρῆς ἕνα καλὸ καὶ δίκαιο φαμελίτη
 Τὸ Γέρω Νῶε! . . . ἕνα ἀγαθὸ πατέρα
 Ποῦ ζῆ μετὰ τὴν φαμίλια του στὸ τάδε σπίτι . . .
 —Σούμπισο!...λέει ὁ Γαβρίλης μόν'τὸ δρόμο πὲς μου—
 —Ἄ! ναί! νούμερο 13 ὁδὸς Ἀγγέσιμου.

De Cock.

Ο ΜΑΚΡΑΚΗΣ ΚΑΙ Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ.

Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Μακράκη ἀρχιμανδρίτης γράφων κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του μίαν ἐκ τῶν αἰτίων τῆς μανίας του ἀναφέρει ὅτι εἶχε καὶ ἀμωροὺς γονεῖς. Σημειωτέον ὅτι ὅλιγον κατωτέρω σημειοῖ ὅτι εἰσὶν ὁμομήτριοι καὶ ὁμοπάτριοι ἀδελφοί.

***

Τὴν μονομανίαν τοῦ Μακράκη ὁ ἀρχιμανδρίτης ἀδελφὸς τὴν ἀποδίδει καὶ εἰς τὴν ἐπίδρασιν ἀσθενείας τινος ἧτις βλάπτουσα τὸ κριτικὸν τοῦ νοῦς νεῦρον, αὐξάνει μᾶλλον τὸ φανταστικόν.»

Διὰ τῆς φυσιολογικῆς αὐτῆς ἀνακαλύψεως τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ἐξηγοῦμεν τὴν ποίησιν πολλῶν συγχρόνων ποιητῶν.

***

Ἐνῶ, λέγει ὁ ἀδελφὸς τοῦ Μακράκη, τῷ διηγείτο οὗτος τὰ περὶ Παναγίας ὄνειρά του, ἀσχημον χρῶμα αἰδοῦς περιεκάλυψε τὸ πρόσωπόν του.»

Παρακαλεῖται ὁ φίλος ἱατρὸς κ. Ζωχιὸς νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ τὸ χρῶμα αὐτό, διότι πολὺ μᾶς σκανδαλίζει.

***

Μετὰ πεποιθήσεως γράφει ὅτι «ὁ Μακράκης ἔχει μέσα του ὅλα τὰ τάγματα τῶν δαιμόνων».

Ἔ! μὰ, τότε μᾶς πάγει σ' τὴν πόλι, διότι τόσα τάγματα οὔτε ἐπὶ τοῦ χάρτου δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ παρατάξῃ ποτὲ ἢ Ἑλλάς.

***

Οἱ ἔρωτες τοῦ Μακράκη κατέχουσι τὰ δύο τρίτα τῆς διαιτηθῆς τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἐναλλάξ ἠγάπα καὶ ἀπέκρουε τὴν μαθητριά του Ἑλένην. Εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς ἐρωτικοὺς ἐπιστολῆς εὕρισκόμενος ἔγραψε πρὸς τὸν ἀδελφόν του:

«Ἀπέριψα αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μου αἰωνίως, διότι ἐνόμισα ὅτι ἦτο χρυσός, καὶ αὐτὴ ἦτο χαλκός. Ἐπομένως εἶναι καὶ κοντὴ κατὰ τὸ ἀνάστημα.»

Ὁ ἐρίφησ γουστάρει τῆς μακρυαῖς. Γοῦστα θεολόγων καὶ ὕφηγητῶν!

Χαῖντούτης.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΛΟΓΟΝ

Ἀργησεν, ἀλλὰ τέλος ἦλθεν ἡ ἀπάντησις εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον, ἡ ἀληθὴς ἀπάντησις, ἡ εἰλικρινὴς, διότι ἡ ψευδοφιστικὴ ὑπὸ τῆς ὑπουργικῆς πλειοψηφίας ἦτο ψευδής.

Τὴν ἀπάντησιν ταύτην περιέχει τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ ἀγγλικοῦ Χρόνου ὅστις λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τινος ἐνθουσιαστικοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος λόγου τοῦ ἀγγλοῦ φιλέλληνο Ζέππ γράφει τὰ ἐξῆς:

«Ἐν Ἀθήναις ἐπικρατεῖ χρονία ὑπουργικὴ κρίσις· τὸ νταμεῖον εἶνε κενόν· τὰς περὶ ἐπεκτάσεως ὀρίων ἐλπίδας νᾶνακόπτει ἡ πεισμονὴ τῶν τούρκων καὶ ἡ ἀδιαφορία τῶν βυρρωπαίων. Οἱ βούλγαροι καὶ οἱ ῥωμοῦνοι ἀντιζητοῦν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς φαίρονται ὑπερακοτιλοαττε βαυτην περὶ τὴν ἀνάπτειν. Ἡ ἐνεστῶσα στιγμή δὲν εἶνε νλοῖπὸν ἴσως κατάλληλος πρὸς τὴν ἐξαρσιν τῆς ζωτικότητος τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνομου, ἢν ἐπεχειρήσεν ὁ κ. Ζέππ.»

Πόσον θὰ μᾶς ὠφέλει ἡ ἀπάντησις αὕτη καὶ πόσον θὰ μᾶς ἐποδηγέται ἂν ἐπρολάβανε νὰ ἔλθῃ προτῆτερα!

Τώρα;

Τώρα προχωρήσαντες ἐν τῇ ἀπάτῃ ἐπέσκαμεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἑένου, ἀπὸ τῶν ὁποίων θὰ ἀπελευθερωθῶμεν δι' ἄδρων λύτρων.

Πέττ.